

Geschiedenis:

De herbewapening en bezetting van het Rijnland

Derde Rijk tot 1939

Hitler liet zich in zijn buitenlandse politiek leiden door drie 'idealen': het ongedaan maken van het Verdrag van Versailles, het verenigen van alle Duitstaligen binnen één groot Duits rijk (*Heim ins Reich*) en het creëren van *Lebensraum* voor het Duitse volk in Oost-Europa. Hij richtte zijn aandacht in eerste instantie op het gehate vredesverdrag van 1919.

Hitler had er nooit een geheim van gemaakt dat hij radicaal zou breken met de *Erfüllungspolitik* van zijn voorgangers. Meteen na zijn aantreden in 1933 stapte Duitsland uit de Volkenbond. Ook begonnen de nazi's met een grootschalig herbewapeningsprogramma. In 1935 voerden ze de algemene dienstplicht in.

Dit alles was in strijd met Versailles. Engeland en Frankrijk protesteerden wel tegen de Duitse provocaties maar deden niets. Ook zij waren zwaar getroffen door de economische crisis en hadden geen behoefte aan een nieuw militair avontuur.

In 1935 werd een volksstemming gehouden in het Saarland dat na de Eerste Wereldoorlog onder bestuur van de Volkenbond was gekomen. De Saarlanders mochten bepalen of zij bij Frankrijk of Duitsland wilden horen. De uitslag was duidelijk: 90 procent van de bevolking koos voor Duitsland, een grote triomf voor de nazi's.

Een jaar later besloot Hitler om het in 1919 gedemilitariseerde Rijnland te bezetten. Ondanks deze nieuwe, grove schending van Versailles én het Verdrag van Locarno reageerden Frankrijk en Engeland terughoudend. Het bleef bij scherpe protesten. Hitler zou later toegeven dat de bezetting van het Rijnland een riskante onderneming was geweest: "Het waren de spannendste momenten van mijn leven... Waren de Fransen het Rijnland binnengetrokken, dan hadden we ons met Schimpf und Schande weer vechtend moeten terugtrekken, want militair waren we nog niet sterk genoeg om weerstand te bieden."

Artikel:

<https://www.duitslandinstituut.nl/naslagwerk/66/de-herbewapening-en-bezetting-van-het-rijnland>